

1763.

1. ^{*}Bornius, : Programma, quo semis ac reliquis
fac. jur. errores memoriam Bornianam
removendam indicunt
2. Bonerus, Hen. Prosperus : Tutorem in testamento
paterno scriptum ob solum defectum conditionis
; donec non posse repudiari.
3. Buchnerus, Joh. Gualter : De nationis Germanicae
in curia Romana protectione.
4. Breuning, Christianus Henr. : Capita juris con-
troversa. Specimen 8.
5. Breuning, Christianus Henr. : Capita juris
controversa. Specimen 9.
6. Breuning, Christianus Henr. : Capita juris
controversa. Specimen 10.
7. Cursati, Joh. Ludovicus : De juris et
aequitatis inter se consensu.

1763.

8. Curadi, Joh. Ludovicus: Ratio enarrandae
historiae juris Romani. Programma, quo oratio
nem auspicalium indicit.
9. Faber, Joh. Maurus: Vicissitudines juris Ro-
mani de incestis nuptiis.
10. Graefe, Carl. Rudolph: Fidelitas ac commen-
tatio prima foederis formula de propriis
et fidei bonis. Prolusio, qua oratio
nem auspicalium indicit.
11. Hohenthal, Petrus Fredericus, ab: De foederibus
finium.
12. Hommel, Carolus Ferd, fac. jur. - proce. un. et lites.
De legitima filiarum ex fundo novo recte con-
putanda. Programma, quo solennia doctoralia
Johannis Georgii Spillneri . . . indicit.
13. Hommelius, Carolus Ferdinandus: De ordinariis
facultatis juridicae Lipsicae oratio inaug.

1765.

14. Honnellius, Cornelius Ferdinandus: De ordinariis
~~facultatibus juris utriusque Lipsiensis. Brevis inanus.~~
De forma tribunalis et majestate ad Cl. 555
¶ de postuland. Prolusio, qua ex absente
arbitratem . . . indicit
15. Honnellius, Cornelius Ferdin: Lex mundi
universale.
16. Kriehl, Christianus Leberecht: De diversis
vasallorum ordinibus ex jure feudali
Longobardico.
17. Puchmannus, J. L. P.: Conjecturae ad locos
quosdam juris civilis depravatos decas, lectio-
nibus aetivis praemissa.
18. Richterius, Fr. Tobias: Mens et sententia l. 22.
C. de negotiis gestis.
19. Segnerus, Joh. Theophilus: Brevis casarum historia.

1783.

20. Segerus, Joh. Theophilus: De mutato valore monetae in solutionibus aestimando.
21. Steger, Adrianus, fac. jur. procancelarius: De gemina laudemii feudalis origine. Programma, quo summas in atoque jure honores Christianus Albino Yaknio --- indicit.
22. Thomarius, Traugott, fac. jur. procancelarius: De usufructuario a contributionibus et impostationibus hostilibus immuni. Programma, quo peregrinorum in aeg. Joannis Martini Rukingii indicit.
23. Winkler, Carolus Godfridus, fac. jur. procancelarius: De fidei commissis familiae rerum nobilitatum. Programma, quo solennia doctoralia Christiani Leberedti Threbelii indicit.
24. Zahn, Christianus Albinus: De Libiginosis.

1763.

15. Zoller, Friedrich Muller, fac. jur. procancellarius:

De nullitate pacti inter emptorem et venditorem
respectu onerum publicorum impositi. Programma,
quo solemnitas doctoralia . . . Joannes Frides.
Rondelet de Charpiolat . . . celebranda
inducit.

16. Ruching, Joannes Martinus: De executoribus
ultimarum voluntatum.

9714
No: 1763, 2.
T V T O R E M
IN TESTAMENTO PATERNO
SCRIPTVM OB SOLVM DEFECTVM
CAVTIONIS IDONEAE NON POSSE
REPVDIARI

ILLVSTRIS ICTORVM ORDINIS

CONSENSV

P R A E S I D E

D. HENR. GODOFREDO BAVERO

COLL. MINOR. PRINCIPP. COLLEG. SVPREM. CVR.
PROVINC. ET CONSIST. ECCL. LIPS. ADV.

D. X. NOV. A. G. MDCCLXIII.

IN AVDITORIO ICTORVM

PVBlice DEFENDET

CHRISTIANVS SIGISMVNDVS BESSER

LVCC. LVSATVS.

L I P S I A E

EX OFFICINA LANGENHEIMIA

TUTORUM
IN TESTAMENTO PATERNO SCRIPTVM
OB SOLVM DEFECTVM CAUTIONIS
IDONEAE NON POSSE REPVDIARI.

§. I.

Perpetua est in Iure Romano eademque notissima distinctio inter tutelam testamentariam absolutam et propter ea confirmandam, quod vel a quibus, vel quibus, vel quomodo, et ubi oporteat, tutor non fuerit constitutus, *l. i. D. d. confirm. tut.* neque minus expeditum, in eo imprimis positam fuisse hanc differentiam, ut, quae per se tutela subsisteret, eius suscipiendae vel iustae excusationis intra tempus legitimum allegandae obligationem, ex tempore cognitionis, quo quis cognosceret, se ipsum datum esse, atque adeo periculum in tutorem transferret, quae vero minus iuste

*Recensetur
divisio tutelae
testamentariae.*

dati tutores neque confirmati non administrauerint, fuerint immunes, *l. 13. §. 9. et 12. D. d. Excusatt.*

§. II.

Nullus tutor a patre constitutus satisfactione Iur. Rom. grandus est.

Et si vero non omnes a patre a tutelam vocati, pro-
ut ex his patet, perfecte constituti Iure Romano cense-
bantur, verum iudicis interdum confirmatione indige-
bant, haec ipsa tamen plerumque et regulariter, nulla
praecua inquisitione, neque satisfactione, erat interponen-
da. Quippe iniquum videbatur viri paterno iudicio pro-
bati suspectam habere fidem, *l. 1. §. 2. D. d. Confirm. tut.*
nisi emerferint graues causae, quae malam contra tutorem
praesumptionem excitarent *l. 8. l. 10. D. d. Confirm. tut.*
Eandemque ob causam ad satisfaciendum eiusmodi tutores
haud cogebantur, nisi, pluribus scriptis a patre tutoribus,
vnus ex his eadem cum reliquis auctoritate munitus, sa-
tisfactionem obtulerit, et hoc modo reliquos, vt vel idem
praestarent, vel sibi soli tutelam relinquerent, compulerit
l. 17. l. 19. D. d. testam tut.

§. III.

Genera tutelarum Iur. Rom. hodie sublata non sunt.

Quae omnia Iure Romano adeo sunt expedita, vt
nulla disquisitione opus sit. Id vero dubium, hodierno
Iure discretis legibus, contrariae consuetudine, plane sint
abrogata, an adhuc etiam vtilitatem aliquam sibi vindicent.
Quod si iis concederemus, qui *Ordinat. Polit. d. a. 1548. Tit. XXXI. §. 2.* eademque *d. a. 1577. Tit. XXXII. §. 2.* omne discrimen inter diuersa tutelarum genera sublatae solamque datiuam nobis superesse iudicant,
inanem

inanem, vel potius plane nullam proponeremus contro-
 uersiam, Haec vero somnia BERGERVS in *Oecon. Iur.*
Tit. IV. §. 2. discussit, adiecta inter constitutionem tu-
 telae eiusque constitutae administrationem (mallem dice-
 re administrationis suscipiendae obligationem) distin-
 ctione. Cuius veritatem ipsius *cit. Ordin. Polit. §. 1.*
 verba finalia confirmant, et abunde mutata non esse tute-
 lae constituendae principia confirmant.

§. IV.

Magis dubium ex *cit. Ord. Pol.* videtur, an distin-
 ctionis inter tutelam testamentariam absolutam et ex defe-
 ctu confirmandam supersit usus. Quem in eo collocat
 idem BERGERVS *cit. l. vi* illa tutorem ad resarciendum pu-
 pillo damnum, quod ex non petiti decreti mora obtigerit,
 obligari propugnet, hunc minus. Cuius sententiae ve-
 ritatem quia alibi inuestigavi, hoc loco lubentius examina-
 re supersedeo, et in id curiosius inquiri, praestandae
 cautionis remissio, quam vidimus Iure Romano ad omnes
 a patre scriptos tutores pertinuisse, an etiam hodie su-
 persit.

*Nec cessat
 usus hodie di-
 visionis tute-
 lae testamen-
 tariae.*

§. V.

Videri possit patria potestas ipsius testamentariae tu-
 telae basis etiam immunitatem a cautione praestanda ge-
 nuisse, illaque adeo abrogata vel certe deminuta mori-
 bus nostris, haec etiam simul exoleuisse. Huius vero
 argumenti infirmitatem exinde cognoscimus, quod Iure
 Romano legimus hoc privilegium eos etiam secutum fu-
 isse,

*Ratio immu-
 nitatis a sa-
 tisdatio in tu-
 telae tutoris te-
 stamentarii.*

isse, qui filiis emancipatis scripti tutores fuerint, indeque facile colligimus, paterni iudicii potius grauitatem et praesumptionem, quod pater inprimis liberorum commodis prospexerit, illud procreasse. Quam nemo inter nos putauerit exulare rationem.

§. VI.

*Reconfetur
Ordinat. Pol.
lit.*

Fortius *cit. Ord. Pol.* nobis resistit, quae, nulla inter tutelarum genera admissa distinctione, omnes omnino tutores ad praestandam idoneam substantiae pupillorum cautionem compellit, confirmato insuper tacito in bonis tutorum pupillis pignore. Quae satis clara sunt, et, praestituta in §pho secunda confirmationis testamentarii pariter atque legitimi tutoris necessitate, omnes vt caueant pupillo tutores obligat. Nec est meum, sententiam iuri scripto contrariam defendere, et ex hac lege tutorem a patre nominatum a cauendi obligatione immunem tueri. Hoc tamen sustineo, tutorem in testamento paterno vel solenni vel priuilegiato scriptum a iudice ex hoc solo, quod cautio idonea ipsius facultatibus non insit, et quod fortassis fideiussorem non inuenerit, vix posse repudiari.

§. VII.

*Et conciliatur
cum iure Rom.*

Quippe interpretationis hae regulae fugiunt neminem. Leges nouas et correctorias strictissime interpretandas et vnamquamque legem sic esse, vt sibi ipsi constet, exponendam. Notissimi iuris est, quod adduximus, a patre nominatos tutores non fuisse, vt caueant, a Iudice compellendos. Ordinatio Pol. saepius laudata agnoscit ipsa

ipſa in §. 1. cit. tit. haec Iuris Romani tutelarum genera, testamentariam atque legitimam, et in euentum demum, ſi vtraque deficiat, iudici deſert tutoris dandi conditionem, deinde iubet, omnes tutores ad praestandam cautionem facultatibus pupilli conformem adigere. Si haec fuit ſententia legiſlatorum, vt nullum quoque testamentarium tutorem, niſi cauendo ſatiſfecerit pupillo, admitterent ad tutelam, conſequitur ſua ſponte, confirmatam in §. 1. quod monui, testamentariam tutelam pro parte in eadem lege ſublata eſſe, quod et per ſe, et propterea admitti nequit, quod in mutando antiquo iure haec lex verſatur. Igitur haec eſſe debet huius legis Germanicae ſententia, vt paterna diſpoſitione datos tutores curatoresue ad cauendum pro modo facultatum ſuarum, ſi fideiuſſorem non inuenerint, cenſeamus obligatos, nec ob defectum idoneae cautionis poſſe repelli.

§. VIII.

Iam vero communis omnium iudiciorum obſeruantia apud nos praefertim loquitur, id agere iudices, vt quoniam tacitum pignus l. 20. C. d. Adminiſtr. Tutor. pupillis tributum idemque in cit. *Ordinat. Polit.* confirmatum ſit, expreſſa pignoris conſtitutione in confirmandis tutoribus ſuperſedeant, et immobilium bonorum poſſeſſores potius tutores pupillis quaerant. Quam conſuetudinem per ſe notoriam veram agnoſcit. *Ord. Proc. Sax. recogn. Tit. 45. §. 1.* quae ſublato pignore tacito expreſſum in ſecuritatem pupillorum a tutoribus praecipit conſtitui,

stitui, eoque ipso illud adhuc neglectum esse ignoscit.
Hac vero lege *Mand. d. d. 24. Sept. an. 1734.* rursus abro-
gata, quod antea obtinuit, ius reuocatum, pupillisque
tacitum pignus restitutum est.

Conclusio.

§. IX. Restituta igitur simul est hoc ipso Mand. antiqua illa
consuetudo, qua neglexerunt iudices in confirmandis tu-
toribus tacita hypotheca, quae sine dubio omnia bona
complectitur, grauat, expressum pignus pupillis con-
stituere. Ex quo intelligimus inprimis eo respiciendum
esse iudici pupillis in subsidium obligato, ut eiusmodi tu-
tores eligat, qui bona immobilia habeant, de quorum pretio
inprimis constare debet, quorumque alienatio ipso igno-
rante fieri haud potest. Quod si vero non deest tutor,
iam a patre vocatus, idemque egregia ex iudicio pater-
no praesumptione munitus, non puto iudicem esse audien-
dum, si hunc ob defectum bonorum immobilium, et si
fideiussorem haud inuenerit, vel repudiare, vel ad recipien-
dum tutorem honorarium compellere velit. Idque par-
tim ex praemissis infero, partim etiam ex eo mihi videor
probare, quod patri (pono enim libros ex asse heredes,) cui
liberum erat, liberos in sola legitima heredes scribere,
forte intererat, non innotescere relicti patrimonii vires,
quod ipsi inuentarii solennis confectione prohibita, iure
licet euitare, quemque finem haud consequeretur, si hono-
rarius tutor testamentario obrudi posset, cuius praeterea
constitutio in opprobrium paternae prouisionis tenderet.

Leipzig, Diss., 1763(1)

vd 18

ULB Halle
005 308 925

3

9814

No: ~~107~~ 914
1763, 2.

T V T O R E M
IN TESTAMENTO PATERNO
SCRIPTVM OB SOLVM DEFECTVM
CAVTIONIS IDONEAE NON POSSE
REPVDIARI

ILLVSTRIS ICTORVM ORDINIS

CONSENSV

P R A E S I D E

D. HENR. GODOFREDO BAVERO

COLL. MINOR. PRINCIPP. COLLEG. SVPREM. CVR.
PROVINC. ET CONSIST. ECCL. LIPS. ADV.

D. X. NOV. A. C. MDCCLXIII.

IN AVDITORIO ICTORVM

PVBlice DEFENDET

CHRISTIANVS SIGISMVNDVS BESSER

LVCC. LVSATVS.

L I P S I A E

EX OFFICINA LANGENHEIMIA